

В. С. Леник, Л. І. Рудницький

Ганновер

ГАННОВЕР (Hannover) – столиця федеральної землі Нижня Саксонія, Німеччина.

Знаходиться на межі Пн.-нім. низовини та гір Гарц. Порт на р. Ляйне і Середньонім. каналі. Насел. 516,2 тис. осіб (2003). Уперше згадується в документах від 1100, від 1241 – місто. Від 1636 – резиденція роду Вельфів. 1815–66 – столиця Ганновер. королівства, від 1946 – Нижньої Саксонії. Під час 2-ї світової війни Г. був центром укр. життя в англ. зоні окупації Німеччини, тут мешкало бл. 4000 українців. Найбільше – в таборі ім. М. Лисенка, де діяли дит. садок, нар. школа, г-зія, 7 фахових курсів, дит. балетна студія, драм. гурток, хор, оркестр, бібліотека і кооператив. У таборі видавалася періодика (ж. «Україна і світ», ред. І. Сапіга) і таборів бюлетені циклоstileвим способом. У Г. перебувало крайове Представництво укр. еміграції в Німеччині. Деякий час тут жив [П. Зайцев](#). У передмісті Г. Сальцгіттер встановлено монумент у пам'ять про українців, які загинули на металург. заводі під час війни. 1951 табір розформовано.

Рекомендована література

1. Зеленецький О. На громадській ниві (До 25-ліття Центрального Представництва Української Еміграції в Німеччині). Мюнхен, 1972;
2. Маруняк В. Українська еміграція в Німеччині і Австрії по другій світовій війні. Мюнхен, 1985. Т. 1;
3. 1998. Т. 2;
4. Шарко Б. На громадській ниві: З діяльності Центр. Представництва Укр. Еміграції в Німеччині (1968–1987). Мюнхен, 1988.

Бібліографічний опис:

Ганновер / В. С. Леник, Л. І. Рудницький // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28600>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).